

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1451/2020
19.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Новице Здравковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К. 65/18 од 30.12.2019. године исправљене решењем од 29.01.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 272/2020 од 21.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новице Здравковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К. 65/18 од 30.12.2019. године исправљене решењем од 29.01.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 272/2020 од 21.10.2020. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању 2К. 65/18 од 30.12.2019. године исправљеном решењем од 29.01.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.01.2018. године до 11.01.2018. године. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Врању у износу од 49.700,00 динара, суду у износу од 16.400,00 динара, као и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то пиштоља марке „CARL WALTHER“ модел Р99, фабричког броја ..., калибра 9 мм Р.А.К., са оквиром и два метка калибра 9 мм Р.А.К, које је по правноснажности пресуде предато надлежној полицијској управи.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 272/2020 од 21.10.2020. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Врању 2К. 65/18 од 30.12.2019. године, исправљена решењем од 29.01.2020. године, преиначена је само у делу одлуке о казни, тако што је окривљени АА за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика за које је побијаном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.01.2018. године до 11.01.2018. године, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Новица Здравковић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се поднеси захтев за заштиту законитости усвоји као основан, побијане пресуде преиначе и окривљени ослободи од отпушке.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и прасновнажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Иако бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерички указује на учињену повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с обзиром да се захтев за заштиту законитости темељи на браниочевим закључцима да дело за које је окривљени АА осуђен, није кривично дело, већ је евентуално реч о прекршају из члана 48. став 1. тачка 11. у вези члана 34. став 5. Закона о оружју и муницији.

Наиме, из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени АА у време и на месту ближе описаном у изреци пресуде, при уласку у Републику Србију из Републике Македоније, супротно члану 5. став 2. у вези члана 4. став 1. тачка 2. Закона о оружју и муницији, без поседовања исправе надлежног органа неовлашћено у пртљажнику путничког возила којим је путовао носио конвертибилно оружје-пиштољ марке „CARL WALTHER“ модел Р99, фабричког броја .., калибра 9 мм Р.А.К., са оквиром у коме су била два метка калибра 9 мм Р.А.К., које оружје и муниција су пронађени у путној торби међу осталим стварима од стране овлашћених службених лица приликом прегледа пртљага и уз потврду су одузети.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени АА у овом кривичном поступку оглашен кривим јасно произилази да је критичном приликом окривљени поступао супротно члану 5.

став 2. у вези члана 4. став 1. тачка 2. Закона о оружју и муницији, јер је неовлашћено носио конвертибилно оружје које је сходно члану 3. тачка 11. Закона о оружју и муницији одређено као оружје које изгледом подсећа на ватрено оружје и које се с обзиром на конструкцију и материјал од кога је направљено може преправити тако да испаљује бојеву муницију, а с тим у вези конвертибилним оружјем у смислу закона сматрају се гасно, стартно и сигнално оружје. Имајући у виду да је на основу балистичких вештачења несумљиво утврђено да је реч о пиштољу који се сврстава у гасно, стартно и сигнално оружје, јер се ради о пиштољу који под притиском барутних гасова распршује нешкодљиве, надражујуће материје са краткотрајним дејством и испаљује пуњење намењено искључиво изазивању гасног пуцања или испаливању светлеће сигналне ракете, да изгледом подсећа на ватрено оружје чија конституција и материјал од којих је направљен дозвољавају такве преправке да се из истог може испалити бојеви метак, оправдан је закључак нижестепених судова да се у конкретном случају ради о конвертибилном оружју из члана 3. став 1. тачка 11. Закона о оружју и муницији, које сходно члану 4. истог закона спада у категорију Б и да се сходно члану 5. став 2. истог закона може набављати, држати и носити на основу исправе надлежног органа, а под исправом подразумева се оружни лист сходно члану 10. став 1. тачка 4. Закона о оружју и муницији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да су неосновани супротни наводи браниоца изнети у захтеву за заштиту законитости којима се указује да се у конкретном случају ради о прекршају и суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У погледу преосталих навода изнетих у захтеву за заштиту законитости бранилац указује на погрешно интерпретирање и тумачење одредаба Закона о оружју и муницији од стране вештака, да је реч о пиштољу играчки који се зове „плашљивац“ који је конструкцијски намењен за избацивање гаса, да цев није олучена и да унутар ње се налази пречага због чега није могуће испаливање бојеве муниције, тако да муниција коју користи може бити пуњена средством које изазива само звучни ефекат „прасак“. Бранилац истиче да је погрешан закључак вештака да се под преправком конвертибилног оружја у смислу члана 3. став 1. тачка 11) Закона о оружју и муницији подразумева уградња друге цеви на пиштољу, јер би то представљало потпуну промену конструкције пиштоља, већ се наведена одредба односи управо на преправке попут обраде, дораде, поправке или пренамене постојеће цеви, на који начин бранилац оспорава налаз и мишљење вештака и чињенично побија пресуду, те указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и постука који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**